

Въ таквось положеніе бѣхъ работы тѣ, кога то Солонъ са върнѣлъ въ отечество то. Аѳиняны тѣ му направили голѣмы почести, но той былъ вече твърдѣ старъ и не могълъ да дѣйствува, како то по напредъ. За туй той са старалъ да помири предводители тѣ на разны тѣ партіи чрезъ мирны съгласяванія. Пизистратъ, види са, слушалъ го съ особенно уваженіе. Този челѣкъ умѣялъ да са обхожда съ сички тѣ тѣй искусно и увлекателно, при туй той правялъ на сыромасы тѣ много добро и за туй сички тѣ го обычали. Той са стремилъ къмъ единопържавіе то; но знаилъ добръ да покрыва свои тѣ намѣренія. Солонъ го проумѣлъ: той не го намрази, но съ дружески увѣщанія са старалъ да го отклони отъ лоши тѣ намѣренія. Но Солонъ са много излѣгълъ. Пизистратъ былъ уменъ, непреклоненъ и твърдъ за да испълне, кое то веднажъ намыслялъ. Како то уллучилъ удобно то време, той самъ си си направилъ рана, заповѣдалъ да го завезѣтъ на колесница на мегданя и тамъ са оплаквалъ че ужъ врагове тѣ му коварно са опитватъ да го убіѣтъ, защо то е пріятель на народа. Тосъ чась множество то изъевило готовность да забрани своя любимецъ. Народно то събраніе постановило — да са дадѣтъ на Пизистрата петъдесетъ тѣлохранители обрѣжены. Макаръ Солонъ и да са противилъ силно противъ таквось распорѣжданье, но въ този случай са оправдали думы тѣ, кои то нѣкога рекълъ за грѣцко то народно събраніе Скиѣтъ тѣ Анахареса: „У васъ, грѣцы тѣ, предложенія та са правятъ отъ умны тѣ хора, но глупцы тѣ рѣшаватъ по тѣхъ.“ Самъ си народъ тѣ дозволилъ на Пизистрата да са обгради съ тѣлохранители, и скоро съ помощъ та на сѣщія народъ той са докопалъ и до аѳинска та крѣпость. А кой то владѣялъ крѣпость та, той владѣялъ и сичкія градъ. Туй неожиданно събытіе възвълнувало Аѳиняны. Мегаклъ предводитель тѣ на прибрѣжаны тѣ жители, побѣгналъ заедно съ партія та си. А Солонъ съсь сичка та си старость безстрашно са евилъ на мегданя